

عنوان مقاله:

نقد و تحلیل رمان چراغ ها را من خاموش می کنم از منظر زبان و جنسیت

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های دستوری و بلاغی، دوره 5، شماره 7 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

ملاحت نجفی عرب - دکتری زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

بررسی و تحلیل آثار ادبی از منظر زبان و جنسیت در زبان فارسی، موضوعی نسبتاً تازه است که به تحقیق و پژوهش نیاز بسیار دارد. اولین نظریه‌ها را در این مبحث رابین لیکاف در مقاله‌ی مشهور خود با عنوان زبان و موقعیت زن مطرح کرد که تحول شگرفی در مطالعات زبان-شناسی اجتماعی ایجاد کرد، او برای اولین بار اعلام کرد زبان زنان با زبان مردان متفاوت است. مجموع نظریاتش بیشتر حاکی از تسلط زبان مردانه بر زبان بود. در ایران ورود زنان به فضاهای اجتماعی و فرهنگی سابقه چندانی ندارد. با توجه به اینکه در گذشته زنان را مخاطب و خواننده آثار ادبی نمی‌دانستند و بیشتر مردان برای مردان می‌نوشتند و بهترین زبان را نیز زبان مردانه می‌دانستند، باید دید اکنون که آنان فرصت ورود به میدان نویسندگی را یافته و آثار برجسته‌ای نیز از خود بر جا گذاشته‌اند، آیا توانسته‌اند زبانی مناسب جنسیت قهرمانان خود ایجاد کنند زویا پیرزاد یکی از نویسندگان زن معاصر است که با خلق چند اثر داستانی به‌ویژه رمان چراغ‌ها را من خاموش می‌کنم جایگاه مطلوبی در ادبیات داستانی معاصر در میان نویسندگان احراز نموده و جوایز بهترین رمان سال پکا، بهترین رمان سال بنیاد هوشنگ گلشیری، کتاب سال وزارت ارشاد جمهوری اسلامی و... را به خود اختصاص داده است. بنا به موقعیت و جایگاه ویژه این نویسنده و رمان معروفش در بین داستان‌نویسان معاصر، بر آن شدیم با پژوهشی این رمان، مکالمات قهرمانان را از حیث زبان و جنسیت بررسی کرده، میزان موفقیت نویسنده را از این منظر ارزیابی نماییم. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد نویسنده در بسیاری از موارد موفق و از حیث پرداختن به موضوعات خاص جنسیت‌ها فراتر از هنجارهای زبان‌شناسی عمل کرده، لیکن در پاره‌ای از موارد به‌ویژه رنگواژه‌ها ناموفق بوده است.

کلمات کلیدی:

زویا پیرزاد، نقد و تحلیل، زبان و جنسیت، چراغ ها را من خاموش می کنم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/871935>

